Fragmentarium

ſtiae, et qua undique premunt angustiae, ad verum Davidem
Christum, accedite, Ipse quippe fiet dux et princeps vester,
vosque animo et obviis ulnis excipiet, qui clamat: Venite ad
me omnes qui laboratis et onerati estis, et ego vos reficiam.
Cum autem ad vos, viri patres, velut ad Davidem mansuetudinis
successores multi confugerint, eos pro humanitate excipite,
cum Joseph fratres illos et viscera vestra refovete, cum
gaudio et charitate amplectimini, horrea aperite, et sacco-
rum, si potestis, implete. Vos siquidem Nannetenses pastores
et sacerdotes quibus adhuc illaesa et integra sunt omnia, et
quibus deus haec ocia fecit, cum patriam fugiunt alii pastores
omnium Christi, facite vobis amicos de mammona iniquitatis, ut vos
etiam in sua, et si quae supersunt vel in aliena, quae deesse non possunt
recipiant tabernacula. Nec enim ita statis, quin cadere queatis
ipsi possitis. Securis enim etiam ad radicem vestram posita est,
ut nisi hospitalitate subita, et fructus penitentiae feceritis,
excidamini. Nam si (ut aliis verbis utar) non summa meliores
patribus vestris, addo etiam et fratribus vestris, opinor,
meliora manent. Timeat ergo oleaster, quia cecidit oliva,
et ululet abies, quia cecidit cedrus, quique adhuc statis,
caute ne cadatis, vosque faciant aliena pericula cautos.
Sed haec sint obiter dicta, cum ad vestram doctrinam, tum
etiam hic eorum commendationem, qui hic, ut sub umbra culminis
vestri habitent, tanquam ad tutissimum quoddam asylum confugerunt.
Nos vero omnes hac foeda tempestate, quae maxime propter
nos, et in nos excitata est, et hisce afflictissimis temporibus quibus
bella pendent hic nos, ut quondam in Saulem, versum est —

License: cc-by-nc-sa – Paris, Bibliothèque nationale de France, lat. 5288, 133r – Fragments of manuscripts gathered by Étienne Baluze (https://fragmentarium.ms/view/page/F-k57p/418/37186)